

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 26. Qui audientes gauisi sunt. v. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

proditio Magistri sui, & hanc malitiam meditatus diu in corde suo erat, sic omnis qui se separat à bonis, in periculo magni naufragij & animi, & corporis constituitur, maximè si diuerterit ad malos, Deum non timentes mundi amatores, diaboli affectas, vt hic Iudas. cur autem Iudam elegerit Christus in Apostolum cum sciret fore sui proditorem? mira vulgo questio, sed eruditus non tanti momenti, elegit enim Dominus Iudam, non vt proderet, sed vt prodicionem ceteraque crimina dedisceret. Postquam tamen ista dediscere noluit vsus est Dominus eius malicia in bonum publicum, & permisit eam esse priuato exitium. Quomodo vero in bonum publicum vertit Iudæ malitiam Christus? pulcherrimè, illam namque adiecit ad cumulum passionis suæ, sinens eam esse plenissimam malorum omni genere inter quæ fuit pati quoque à discipulis, & prodi ab eorum vno: tum vt doceret nos altissimam viam patientiæ, tum vt ostenderet vim libertatis humanæ.

O Desiderium Sanctum Christi Domini mei admittentis omne genus tormentorum! ô amor Christi inscrutabilis! ô virtutum omnium exemplar primum & vltimum, quis mortalium eligere vellet sibi amicum quem sciret futurum sui acerbissimum proditorem! quis socium vitæ & mensæ quotidie & ad arcana ipsa pectoris patefacienda adhibere, nisi esse Deum cum eo: sis ergo mecum Deus meus vt tuo edoctus exemplo beneficiam his qui oderunt me, si à socio desertus, si ab amico proditus fuero, moderate feram, errasse in me iudicium, in illo perijsse beneficium.

§. 26. *Qui audientes gauisi sunt. v. 11.*

Quinam illi? Summi Sacerdotes, Scribæ & Pharisei, quibus se obtulerat, hi enim audientes Iudam de voluntate prodendi Christum Dominum & magistrum suum sese offerre & modo, & tempore opportuno super quibus iam ipsi parum efficaciter conuenerant consulando in aula Pontificis, ad hæc eundem Dominum odio habentes maximo, cum desolo non possent quidquam pacificè loqui aut audire, gauisi sunt gaudio maligno de oportunitate, sicut qui *latantur in messe & sicut exultant victores captiua præda, quando diuidunt spolia*: ô miserum mortale genus! ô insipientes Pontifices & male doctos in lege: sicine docuit lex vestra gaudere in prodicione alicuius: nonne proditor Domini dignus morte? qua igitur dignus pena, qui lætatur in ea, iuuat & acceptat, nunquid non eadem pena maintainendus, & qui furatur, & adiunat furem & furtum: quomodo igitur lætati mini in tam enormi prodicione? lex vestra condemnat vos, eadem ait vos & proditorem istum dignum esse pæna, qui eidem involuti estis & culpam Domini

Domine Iesu, piissime Iesu, scientissime Iesu docuisti nos gaudere cum gaudentibus, & flere cum flentibus, non autem in malum sed in bonum; igitur consilium tuum & doctrinam tuam sequar ut nunquam gaudeam de malo, sed semper iugeam omne malum quod ex iustitia non oritur, scilicet peccata omnia: ut in fine vitæ audire merear me vixisse secundum benedictam illam à te pronuntiatam sententiam: *Beati qui lugent quoniam ipsi consolabuntur, Beati qui esuriunt, & sitiunt iustitiam quoniam ipsi saturabuntur.*

§. 27. *Et promiserunt eis se pecunias duros. v. 11.*

Quia lætabantur in corde suo, ob datam occasionem expediendæ malitiæ suæ per Iudam, ideo promittunt eis pecunias duros, ut continet malitiam suam & furorem conceptum, & ne dimittat hæc mala spe præmij & remunerationis eum inuitant, imo obfirmant, quia animaduertebant Iudam spe pecuniarum accipiendarum grande hoc scelus concepisse, & sese obtulisse ad obsequium principum Iudæorum, quanquam pecunia universim eius est conditionis, ob suam late patentem utilitatem, ut facile homines proriter. Idcircoque tanto etiam magis suspectè tractanda ni scelus, ni grande crimen, nisi prodicionem ipsius Dominici Corporis & sanguinis velis in te admittere.

Quot Iudæ hodie! quod proditores Christi sanguinis adhuc exstant in rerum natura, quorum aliqui eum vendunt per falsa testimonia, & iniustas sententias, pecunia corrupti: Quot olim prælati, & forte etiam nunc beneficia sua Ecclesiastica conferunt spe pecuniarum, & quot clerici forte eadem emunt vel dividunt more Simonis Magi, qui ab Apostolis spiritum sanctum emere intendebat, ut usuram inde caperet? Hi non considerant verba Christi Matt. 10. *Gratis accepistis gratis date;* Alij bene beneficijs onerati, ne quidem vel semel gratis templum ingredi sustinent, aut missam celebrare aut concionari sine prævio stipendio, quid verò isti faciunt aliud quam quod sequuntur Iudæ avaritiam & perditionem, si non alio, quam pecuniarum intuitu ista faciunt? Crepus igitur Dominum cum psalmista David, ut nos liberet ab hoc malo, dicentes: *Inclina Domine cor meum in testimonia tua & non in auaritiam. auerte oculos meos ne videant vanitatem, in via tua vivifica me: statue seruo tuo eloquium tuum in timore tuo.*

§. 28. *Et quærebat quomodo eum opportune traderet. v. 11.*

Habita promissione stipendij malitiæ suæ, En ut prosequitur finem, ab illo enim momento temporis nil aliud cogitat, nil molitur secum, quæ quomodo quo loco, quo tempore, qua via, qua fallacia, qua sagacitate do-

C

minum